



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 29 lipca 2013 r.

DOLiS/DEC- 793/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie skargi Pana P. O., na nie udzielenie informacji w zakresie określonym w art. 32 ust. 1 pkt 1-5 w zw. z art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych przez E. Sp. z o.o.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana P. O., zwanego dalej Skarżącym, na nie udzielenie informacji w zakresie określonym w art. 32 ust. 1 pkt 1-5 w zw. z art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), przez E. sp. z o.o., zwanej dalej Spółką. W treści skargi Skarżący podniósł, iż „Dnia [...] września 2012 roku, zadzwoniła do mnie kobieta (...) podająca się później jako przedstawiciel handlowy (...) E.. (...) Jako, że nigdy nie miałem do czynienia z tą instytucją, wysłałem tego samego dnia, do wspomnianej spółki wiadomość e-mail (...) z wnioskiem o udostępnienie mi informacji przewidzianych obowiązującą ustawą o ochronie danych osobowych (...) Po 30 dniach nie otrzymałem odpowiedzi, więc wysłałem ponownie na ten sam adres przypomnienie o wysłanym wniosku (...) który również pozostał bez odpowiedzi. (...) Do dnia dzisiejszego spółka nie udzieliła odpowiedzi na mój wniosek”. W związku z zaistniałą sprawą Skarżący wniósł o przeprowadzenie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli procesu przetwarzania danych osobowych przez Spółkę, oraz o „podjęcie działań zmierzających do udostępnienie mi przez spółkę E. informacji przewidzianych w w.w. ustawie (...) w art. 32.1 ust. 1-5”. Zakres przedmiotowego

postępowania Skarżący potwierdził także w piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. wskazując, iż „moja skarga wniesiona do GODO dotyczyła nieudzielenia przez spółkę E. obowiązku informacyjnego przewidzianego w ustawie o ochronie danych osobowych”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności.

1. W dniu [...] września 2012 r. Skarżący za pośrednictwem poczty elektronicznej zwrócił się do Spółki w celu realizacji uprawnienia do kontroli przetwarzania danych, które jego dotyczą, zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1-5a ustawy o ochronie danych osobowych.

2. Powyższe było efektem rozmowy telefonicznej, podczas której telefonująca do Skarżącego osoba przedstawiła w imieniu Spółki ofertę marketingową.

3. Jak wynika z wyjaśnień Spółki, osoby z nią współpracujące pozyskują dane osobowe potencjalnych klientów ze źródeł powszechnie dostępnych w szczególności takich jak: prasa, książki telefoniczne, ewentualnie w związku z rekomendacją innego klienta. Spółka nie była w stanie potwierdzić czy dokonywano próby kontaktu ze Skarżącym, wskazując jednakże, iż w chwili obecnej nie przetwarza żadnych jego danych osobowych.

4. Spółka nie udzieliła odpowiedzi na wniosek Skarżącego z dnia [...] września 2012 r. w terminie ustawowym, wskazując w wyjaśnieniach złożonych w toku niniejszego postępowania, iż nie jest administratorem danych osobowych Skarżącego, a ponadto, nie wskazał on w treści ww. wniosku adresu do korespondencji. Pismem z dnia [...] kwietnia 2013 r. Spółka, w związku z podjętymi przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych czynnościami, poinformowała Skarżącego o powyższych okolicznościach.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Odnosząc się do zarzutu niedopełnienia przez Spółkę wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, wskazać należy, iż zgodnie z tym przepisem, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a. Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1-5a tejże ustawy, każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do:

- 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania

informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej, 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane, 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Bez wątplenia Skarżący pismem z dnia [...] września 2012 r. skierował do Spółki wnioski o wypełnienie ww. obowiązku informacyjnego. Spółka zatem powinna była udzielić Skarżącemu informacji w tym zakresie. Jeżeli natomiast w dacie otrzymania przez Spółkę ww. pisma Skarżącego, nie przetwarzała jego danych osobowych, powinna go o tym fakcie poinformować. Wówczas obowiązek ten zostałby spełniony w sposób negatywny, tj. poprzez poinformowanie Skarżącego o fakcie nie przetwarzania (usunięcia) jego danych osobowych. Spółka poinformowała Skarżącego o tym, iż nie przetwarza jego danych osobowych dopiero w piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. tj. w terminie znacznie przekraczającym ustawowy. W tym miejscu podnieść należy, że nie można zgodzić się z argumentami Spółki, zgodnie z którymi wypełnienie ww. obowiązku informacyjnego jest uzależnione od wskazania przez osobę wnioskującą adresu do korespondencji. Przepis art. 33 ust. 1 nie przesądza bowiem o formie w jakiej mają zostać przekazane stosowne informacje, natomiast z analizy treści podania Skarżącego z dnia [...] września 2012 r. nie wynika, by wnioskował on o wypełnienie obowiązku informacyjnego na piśmie, zatem nie została spełniona przesłanka określona w art. 33 ust. 2 ww. aktu prawnego.

Jednakże decydującym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest to, że Spółka aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącego, ponadto w piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. poinformowała Skarżącego o tym, iż nie jest administratorem jego danych osobowych.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowanie niniejsze stało się bezprzedmiotowe. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się,

że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Odnosząc się natomiast do żądania Skarżącego w zakresie przeprowadzenia przez organ ds. ochrony danych osobowych kontroli procesu przetwarzania danych, wskazać należy, że decyzja o przeprowadzeniu kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych należy do autonomicznych uprawnień Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w związku z czym nie jest podejmowana na wniosek stron.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).